

הקשר בין מבחן לתפיסה הפדגוגית

(מתוך סדנא שהועברה על ידי פרופ' פרידמן ביום העיון במעלה החמישה ב- 12/03/09)

תוקף התוכן של מבחן מתייחס לקשר בין תכני הקורס (או השיעור) שנלמד ובין תוכן המבחן, שנועד להעריך את הישגי התלמידים באותו קורס או שיעור. לכל נושא שנלמד (או לכל קורס) ישנם תכנים שנלמדים בו. אולם ישנם דברים שנלמדו, שאינם צמודי תוכן, כמו הבנת מהות הנושא הנלמד או עניינים שחוצים את כל נושאי הלימוד, ויש שאינם חלק בולט ב"תוכן" של הקורס.

בהוראה ובהערכה קיימות (בין היתר) שתי גישות בסיסיות (שיש הסבורים שהן סותרות):

1. גישת המושגים הכלליים: לפי גישה זאת רבות ממטרות ההוראה ותוצאות הלימוד המיועדות, הן מושגים כלליים, עמדות ומיומנויות כלליות שנרכשים בקורס מסוים, והם יכולים וצריכים לסייע בנושאים ובתחומים אחרים לגמרי ובזמנים שונים. לפי גישה זאת **ההערכה של התקדמות התלמיד צריכה להתרכז ברעיונות הכלליים שהקורס מנסה להקנות, יותר מאשר בתכנים הספציפיים של השיעורים שנלמדו.**

2. גישת התכנים הייחודיים והמיומנויות הממוקדות: לפי גישה זאת התכנים הנלמדים בקורס הם אלה שהלומד צריך לדעת, מבלי להתכוון למושגים ולתהליכים כלליים. לפי גישה זאת **ההערכה של התקדמות התלמיד צריכה להתרכז בתכנים הספציפיים של השיעורים, וזאת בהנחה שהתכנים הספציפיים הם אלה החשובים, או בהנחה שהתכנים הספציפיים הם אלה החשובים, או בהנחה שהתכנים הספציפיים תוכנו כן שיקנו רעיונות כלליים.**

וכמובן שיכולה להיות גם גישה המנסה לשלב בין שתי הגישות המתוארות למעלה.

כעת כותבים מבחן חישוב אינו גישה הדגשת המהלך ההוראה בקורס, (גישה מן הסתם מקפת את התפיסה הפדגוגית שלכט) – המבחן אמור לפקד תפיסה זו.